

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 an 25 cr., 1/2 an 12.50 cr., 1/4 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru dararea la casă costă 10 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oraă 6 cr.
a treia-oraă 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dlul Carol Schulder în București, strada
Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se inapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Prelat detectiv.

(L.) 'L-am crezut capabil de multe infamii pe episcopul Gherlei. Dar' ca el să-și necinstească talarul până a se înjosi să facă guvernului treburi egale cu serviciile detectivilor plătiți, n'am fi presupus. Circularul, în afacerea scrisorii către femeile române din Ardeal a dlui V. A. Urechia, este un act de polițist, un act rușinos, contra căruia trebuie să se indigneze nu numai Românii greco-catolici, dar' întreaga Românie. Pentru-că acest act este tot așa de condamnat din punct de vedere național, cât este de păcătos din punct de vedere bisericesc.

Drept răspuns la felicitările ce primise cu ocazia congresului interparlamentar dela Haag, mai ales dela Românele din Ardeal, venerabilul president al Ligei a trimis, în ajunul Anului-Nou, o caldă mulțumire bravelor femei române. Scrisoarea aceasta era într'un pervaz alcătuit din portretele martirilor și exilaților noștri iubiți. Atăta a fost destul ca agenții guvernului să confişte, înainte de a o trimite, acea scrisoare și să-i năpăsească pe cei-ce o aveau.

Dar' rapoartele ce au trimis, se vede că erau atât de exagerate, încât au băgat greșală în guvern și acesta s'a adresat până și prelaților, ordonându-le să păcălească poporul de acele „scrieri agitate” și mai presus de toate să reguleze amenteze pe preoții, cari vor fi zărit și n'au confiscat și ei „scrisoarea lui Urechia”.

Și s'a găsit un prelat, care se deoseșcuse acestui ordin rezervat. S'a găsit un episcop, urgisitul Szabó, care s'a lăsat ca guvernul să-l trateze întocmai ca pe cel din urmă notar comunal, căci și acestora s'a dat ordin pentru confiscarea „scrisorii lui Urechia”.

Nu ne vom opri asupra scârboasei slugărnicii a acestui episcop. De mult opinia publică românească a șters din rîndurile Românilor pe acest trădător criminal.

Trebuie să ne oprim însă asupra tendinței guvernului de a folosi până și pe prelații bisericii române ca agenți de poliție și politici ai sei.

Am văzut, că pe metropolitul Miron l'a pus să pedepsească pe martiri, să confişte, spriginindu-se pe canoane cari nu există, drepturi cetățenești ale subalternilor sei.

Ca să nu rămână nebatjocorită nici biserica română gr-catolică, eată-l acum pe Szabó făcut detectiv polițienesc!

Tendența de a întrebuița în chipul acesta pe prelații bisericii române este tot atât de antilegală, pe cât de detestabili sînt prelații, cari sufer să fie tratați astfel.

Unul — Metropolitul din Sibiu — nu numai că s'a supus ordinului guvernului, dar' pentru a-l executa, a escrochat voturi. Cestalt — episcopul Gherlei, — dacă n'ar fi așa de trântor, ar fi în stare să meargă în persoană, să facă perchișiții prin casele credincioșilor din eparchia sa, să confişte portretele martirilor și ale exilaților...

Când atăta decadentă se observă la prelații români, și noi nu numai că nu-i pedepsim pe acești vînzători, dar' se află Sinod, care spriginește pe un astfel de metropolit și consistor, care lasă ca un Szabó din „ședința consistorului” să dateze asemenea acte polițienesci, ce se ne mai mirăm, că guvernul unguresc îndrăznește a face atâtea nelegiuiri în contra noastră?

Ântăin între noi să plivim! Altfel frumoasa holdă a Românismlui o se fie copleșită de burueana blăstemată a străinului.

Procesul părintelui Lucaci, intentat pentru pretinsa vătămăre de onoare din incidentul cu pretorul A. Schmidt, s'a pornit earăși.

În acest proces, deși pretorul Schmidt și-a retras acusa, s'a adus deja o sentență din partea tribunalului din Sătmar prin care părintele Lucaci a fost condamnat la 6 luni temniță ordinară. Apărătorul iubitului nostru martir a cerut dela tabla reg. nulificarea pertractării și tabla reg. constatând mai multe păcătoase abuzuri servite de tribunalul din Sătmar, a și nimicit pertractarea. În urma acestora aflăm acum, că procesul s'a pus earăși în curgere, făcându-se pertractarea finală pe ziua de 7 Iunie n.

Va să zică după un an și o lună dela faimosul proces din Cluj, iubitul nostru martir va sta earăși pe banca acusaților!

Procesul d-soarelor române. Aflăm că pentru a scăpa însuși de încercături, tribunalul a dispus ca întreaga afacere cu procesul d-soarelor Eugenia și Leontina Simonescu, Alexandrina și Elena Cunțan și d-soara Letiția Roșca să fie dată spre judecată poliției. Procuratura, care a înscenat

acest proces, n'ar mai fi pusă astfel în poziție de a cere osândirea chiar și a domnișoarelor române, cari dacă vor fi întemnițate, cu atât mai mare iubire vor fi privite de Români, ear' statul cu nimic nu se va întări, ci din contră: Europa întreagă se va indigna văzînd până unde merg în Ungaria cu prigonurile.

Domnișoarele au tîns de gînd să facă apel contra hotărîrii tribunalului și se ceară ca afacerea lor să fie rezolvată pe cale judecătorească.

Patrioții năcăjiți rîu. După-cum era de prevăzut, scrisoarea autografă a M. Sale Monarchului către contele Kálnoky, a mîhnit rău pe „patrioți”. „Pesti Napló” dela 7 Maiu scrie astfel despre acest caz:

„Întrebăm deci: cine sînt consilierii responsabili, cari în cazul de față au propus Coroanei, ca să distingă cu înalta și perfectă sa încredere pe contele Kálnoky, cel dat de minciună prin propriile sale acte și care s'a făcut vinovat de brutală insultă la adresa primului-ministru maghiar.

„Ceram iertare: dar' aci într'adevăr i-se oprește omului mintea pe loc. Maliția europeană dedese până aci monarhiei noastre numele de patria improbabilităților. De aci încolo, așa se pare, se face tot posibilul, ca această nenorocită monarhie să fie numită patrie a absurdităților...”

„Se vede, că domnii din Viena vor să-și bată joc de nația maghiară”.

Canoanele și politica.

V.

Politica în sensul, pe care acest cuvînt îl are în veacul nostru, era — și aceasta ar fi trebuit să nu o uite nici I. P. S. Sa Metropolitul nostru, nici acei domni deputați sinodali, care au votat pentru luarea la cunoștință a „reprobei” — imposibilă pentru timpul în care canoanele 6 și 81 apostolești au fost formulate.

Pentru-că ori admitem, d. ex. cu Șaguna, că așa zisele canoane ale Sf. Apostoli au fost formulate toate deja de Climent, episcopul Romei, care a murit la a. 102 după Christos (va să zică în timpul împărăției lui Traian), ori admitem, de pildă cu Hatch (Die Gesellschaftsverfassung der christlichen Kirchen im Alterthum, trad. din engl. de Harnack), că ele trebuie să fie, cel puțin în for-

mularea lor de azi, deasemenea cel puțin din timpul după Constantin (325—337 d. Chr.) ori admitem, drept a treia pildă, cu Drey că în special al 81 canon apostolesc este posterior canonului 3 al sinodului dela Chalkedon (451 d. Chr.) din care Drey admite că a fost extras canonul 81 apostolesc — la ori-și-ce cas, pentru toate timpurile acestea o politică, în sensul modern al cuvîntului, era a priori exclusă și prin urmare nimeni dintre votanții din sinod nu ar fi trebuit să dovedească că nu știe istorie, admitînd pentru timpul formulării canoanelor apostolești posibilitatea unei astfel de politice, pe care canoanele 6 și 81 se o poată „reproba” apoi.

Deja în primele trei decenii după Christos despotismul monarhic ajunsese la cîrma imperiului roman, în care nu mai era loc pentru o politică de aceasta, nici sub Octavian August, nici sub Dioclețian, nici sub Constantin, care duce la capăt constituția inițiată de Dioclețian. Numai devenind monarchul sau despotul creștin, creștinismul a putut cucerii treptat statul, după-ce Constantin i-a scăzut oțărarea lui față de stat, priu aceea că l'a luat sub protecția sa. Dar' acum nu se mai feriau nici creștinii nici de administrația statului, creștinii puteau primi posturi de stat, d. ex. și postul de praesides în provincii (Canon 7 al sinodului din Arles 314 d. Chr.), ba și episcopi erau chiar și svecnici ai lor, pentru-ca presidenții de provincii să guverneze, avînd și svatul lor cel evlavios, mai cu dreptate!

Cu încreștinarea statelor așadar o bună parte din asprimea spiritului ce caracteriza creștinismul primordial și din rezervele sale, s'au pierdut total.

Și azi, când ne aflăm la un punct de uimitoare desvoltare socială și politică-democratică, azi noi se reluăm rigoarea veche și noi se punem pedeci spiritului nou, care singur ne-a făcut și pe noi, ca popor, ce sîntem azi?*)

Mai înțeleg când cineva nu cunoaște vremile de demult, dar' vremile sale a nu le cunoaște — este prea mult!

*) Eată ce zice, vorbind despre disciplină, distinsul Dr. theol. Edwin Hatch în capitolul intitulat *derul și laiciul*: „Concepțiunea ordinii civile sub regimul împăraților era cu totul deosebită de concepțiunea ei în timpul modern și în societățile germanice. Tendenza societății noastre este: a posede cea mai mare libertate, care se poate oare-cum împăca cu ordinea; din contră tendința imperiului era să stabilească cea mai mare ordine posibilă întrucît ea era

și privia ațîntit spre drum. Micuțul Carlo, care ciutase afară toată după amăza pe fratele seu, veni plîngînd amar la mămă-sa, care îl mîngăia cu o bucată de mîlaiu. Marietta îi dete afară de porțiunea ei, și pe aceea a lui Felice, promițînd încă copilului o turtă mare, dulce, dacă va rămîne frumos la dînsa. La astfel de seducțiune nu era de resistat.

Morfîind cu gura plină, copilul se așeză fericit la picioarele Marietei privind la cel mai mic sgomot, dacă nu vine odată Felice, iubitul lui.

Cătră seară Marieta auzi din depărtare gălăgia festivă: zurzuit de tamburine, cîntec de lăutari și melancolicile sunete de cimpoi. Flăcăii tineri acompaniau cîntecule. Marietta știa ce cântau: cîntecul miresei.

Ea îl știa de rost, căci și-l cîntase odată singură: încet, încet ca să nu o audă barbatul ei. Șezînd ne mișcată și ascultînd, cînta și ea involuntar, încet — încet.

Musica se auzia tot mai în apropiere. Carlo sări în sus și voi să fugă; dar' mămă-sa îl ținea strîns și îl trase la genunchii ei. Roșeața cerului de seară învîlă pe amîndoi și copilul într-o aureolă.

În curînd apară și procesiunea, care se vedea bine printre multele îngrădături. Înainte, cu postul lor costat, țeranii statînd în

VI.

După-ce am dovedit până aici, că felul cum a înțeles I. P. S. Sa canoanele apostolești 6 și 81 este total greșit, mai rămîne să întărim felul de a vedea al celor-ce au votat contra luării la cunoștință a faimoasei „reprobe” și care au refusat de a se identifica cu I. P. S. Sînțitul Metropolit și cu prea obedientul, prea puțin independentul (ori poate chiar și prea puțin luminatul?) seu consistor. Și de aceea voi mai stăruia asupra unor puncte de vedere, din care un interdict s'ar putea da ori și cărei acțiune (în genere vorbind, nu anume de politică) a presbiterilor: unul este acela al onorului presbiterului și altul al unui conflict cu o lege oare-care pozitivă a statului.

A face politică, fie și individual, ca «simpu gregar», cum sună tocită noastră formulă și cum I. P. S. Sînțitul metropolit o îngăduie și prin declarațiunea sa — nu poate fi ceva desonorător pentru numele unui preot.

Cine ar afirma contrarul ar condamna întreagă istoria noastră modernă. Dela Inocenție Micul, care „mai lucra ca tot neamul românesc să fie primit în țeară, ca de aici înainte să nu se socotească numai suferit”, până la Bobb și Adamovici, la Moga și Leményi (ca petent la Dietă, nu altfel!) Șaguna și Șuluț, toți oamenii aceștia ar fi comis lucruri desonoratoare. Noi știm însă, că ei stau la noi în mare vază și că nimic n'ar fi pentru noi mai plăcut decât să putem crede, că istoria română va pune în șir cu ei și numele lui Miron Romanul. Șaguna, care a scris și un *Compendiu de dreptul canonic* și care stă și ca om de știință canonică în vază, este de părere (pag. 147 a compediului), că des citatul canon 6 apostolesc interzice nu mai „ocupatiunii vătămătoare de onestatea preoților”. Urmașul lui Șaguna, voinde să propage ideea, că canonul 6 apostolesc oprește a face și a conduce acțiuni politice — s'ar pute să trateze politica de vătămătoare a onestității presbiterului??!!

Canonul 3 al sinodului ecumenic IV îi dă lui Șaguna dreptate. Acest

compatibilă cu libertatea. Ordinea civilă era privită mai tot așa ca una dumnezească, cum noi privim azi ordinea naturală. (L. c. p. 141) și aiurea: „Fiind total schimbate concepțiunile ce predominesc în timpul nostru relativ la raportul regimului bisericesc cu viața socială, nu-i ușor ca noi să ne facem o idee despre importanța ce o avea disciplina în comunitățile cele mai vechi. Tot ce erau ele, erau mai ales prin rigoarea disciplinei” (L. c. p. 65.)

Părechei se alăturau oaspeți, asemenea călări. Popor din Frascati și din alte orașe muntene albane, se îmbrăziau în urmă.

Marietta nu se mișcă.

Când procesiunea ajunsese la colibă, micul Carlo dete un țipet de bucurie, se smuci de lângă mămă-sa și voi să se apropie grăbit de Felice, care tocmai eșia din colibă. În același moment se auzi o împușcătură.

Signor Sebastiano se clătina în șauă și apoi căzu cu pieptul pe gâtul calului.

— Uite, Carlo, acela este tatăl tău.

Cu aceste vorbe, strigate sîlbatic, ridică Felice pe băiat și arătă spre ucis. Immediat după aceea dispăruse în Macie. În zăpăceala ce urmă, nimeni nu se cugeta să-l urmărească.

Marietta era ca nebună, își blăstema pe fiul ei și striga într'una:

— Eu sînt aceea, care a ucis pe Cino Leste, eu sînt!

Toți o țineau de smintită și o alungară cu băte.

Se tîrî ca un căne departe după mort, pe care lucrătorii îl duseră în cea mai apropiată capelă. Ea stete, înghemuită, toată noaptea pe prag.

*

Douăzeci de ani mai tîrziu, guvernul papal promitea un premiu mare pentru

FOIȚA „TRIBUNEI.”

Felice Leste.

Novelă.

De

Richard Voss.

(Urmare și fine).

Marietta obicînuia să ste toată ziua cu micuțul ei, înaintea colibei.

Pe drumul adevă, ce ducea pe dinaintea locuinței ei, trebuia să vină zilnic Signor Sebastiano, dacă călăria din Frascati la Vignele lui. De îl zăria, tînăra mamă ridica, fără a se așula, copilul în sus, arătându-l întrucîtva călărețului. Acesta trecea apoi în galop pe dinainte, ceea-ce micului băiat îi făcea în totdeauna mare plăcere, strigînd de bucurie și întinzînd mînuțele grase. Atunci ridea și Marietta.

Felice adesea era martor acestor scene. Cu mîinile făcute pumni sta lângă mamă-sa, privind cu ochi posomorîți, plini de ură, pe îngâmfatul patron. În totdeauna după-ce trecea Signor Sebastiano, zicea cu vocea înăbușită: „Acela a omorît pe tata, când voiui fi mare, îl voi împușca”.

Mama lui nu replica nici-odată, dar' se uita la fiul ei cu acea îngrozită privire, cu care se uita și în seară, când luminată de

tors și alte servicii le cheltuia sau pentru turtă de Piazza, ce aducea din Frascati pentru băiețelul mic, sau pentru luminări sfîșite. Pentru liturgii nu-i mai ajungea.

Signor Sebastiano intr'aceea lucra cu folos și succes pentru dubla sa vocațiune. El era încă tot neînsurat, dar' se șoptia, că ar peți o fată albaneză.

Marietta asculta această veste cu o resignațiune ce se părea adevărată stupiditate. Sta aproape toată ziua ghemuită înaintea colibei, lăsînd lui Felice grija pentru întreținerea familiei. Felice era acum de șesespzece ani. Maică-sa trăia numai pentru momentul când vedea pe Signor Sebastiano, trecînd călare, sau când micul Carlo, împins de foame, venia la el fugind.

Guguliturile ei luau tot mai mult caracterul unei pasiuni cu adevărat sîlbatică, încât micul băiat adesea începea a striga îndrăcit sub îmbrățișările și sărutările ei. Mult, tot mai mult începî să se ferească de mămă-sa; pe de altă parte aproape de loc nu se mișca de lângă fratele seu Felice, pe care îl adora și care cu toate acestea nici-odată nu-i dăduse o vorbă bună.

Marietta de aceea ura pe băiatul ei mai mare.

Îndrêțul peșterii pe care o locuiau Lestii, se întindea pînă la Grottaferrata

mierle și flomele însuflețiau acest minunat codru, care răsuna de cîntec. Felice umbla în tot anotimpul prin el, cu pușca tatălui seu și împușca paseri. Ca adevărat Italian: nu făcea cea mai mică diferență între o cioară și filomelă.

Dobîndi astfel o dibăcie și siguranță la pușcat, de nimeria pe cea mai mică pasere în sbor. În fiecare seară își aducea coșul de vînat, pe care el singur și-l împletise din rogoz. Ce nu consumau ei, vindea în Frascati.

În vara viitoare se auzi deodată vestea, că Signor Sebastiano face nuntă.

În ajunul nununii era să se sîrbeze o festivitate în Vigne. Mirele trimise de dimineață un curier la Marietta: de cumva va sta azi eară ghemuită înaintea colibei, o va sili a doua zi s'o părăsească; să vadă apoi unde va pute să se adăpostească. În Frascati nimeni nu o va primi cu copil mic. Când omul împlini această amenințare, Felice era de față. Marietta nu dete nici un răspuns și faci ca și-cînd nu i'ar pîsa de toată treaba. Fiul ei nu zise nici el nimic. Îndată-ce s'a depărtat servitorul, scoase hainele de sîrbătoare, păstrate cu grije și începî a se îmbrăca sîrbătorește. Felice privia la ea, puse apoi mîna pe pușcă și părăsi chilia, fără a zice un cuvînt.

El se duse în odaia sa unde mai păstra

canon este adevărat earăși unul dintre acelea, pe care Pidalionul le citează ca *explicative* și la canonul 6 apostolesc și la al 81-lea apostolesc. Ce zice acest canon al 3-lea al sinodului ecumenic IV?

Canonul 3 al ecumenicului IV sună așa:

„Au venit la sfântul sinod (înștiințare), că oare-carii din cei numărați în cler *pentru mîrșav câștig se fac nădămiți străinelor averi și lucrează lucruri lumești, lenevindu-se despre liturgia lui Dumnezeu și alergând prin casele lumenilor și primind asupra-și încredințări de averi pentru iubirea de argint*. Deci au hotărît sf. și marele sinod, ca nimenea de acum înainte, nici episcop, nici cleric, nici monach să poată moși și-și închinare sau a se băga pe sineși în *lumești ocărnuiri de lucruri*.”

Iar' tălcuirea acestui canon explică, că s'a auzit de acei „oare-care din cei numărați în cler”, că „se împleticesc pe sine-și în lucruri lumești pentru câștig, lenevindu-se despre slujbele preoției”.

Și în același chip vorbesc și acele două texte biblice, la care Pidalionul ne trimite dela tălcuirea canonului 81 apostolesc și doar' anume pentru a înțelege „spiritul” canonului 81 apostolesc. Textele aceste două sînt Luca, XVI, 13 și Mateiu VI, 24. Ele sînt identice:

„Nimenea nu poate sluji la doi stăpâni, căci sau pe unul va urî și pe altul va iubi; sau de unul se va ține și de altul nu va îngriji. Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona.”

Care va să zică spune Pidalionul, spune singurul canonist gr.-or. din Ardeal, că acele canoane apostolești 6 și 81 opresc lucrări *murdare* lumești. Politica nu-i însă o *murdărie* și deci nici nu poate vătămă onorul presbiterului!

Acesta era un alt argument *contra ori-cărui interdicț* de soțul *încercat*, precum se pare a se adevăra, de o minoritate a sinodului arhidieceșan.

Și mai era unul. În canoanele ecumenicului IV găsim încă o dovadă de raportul „politiceștilor lucruri” — vorbele ce au fost „măci buturugă” ce răstoarnă „marele car” sinodal — cu atitudinea servilor bisericii. Canonul 4 al sin. ec. IV — rămân tot pe aproape de complexul ce-i propriu obiect al contemplațiilor mele — vorbește de monachi și zice:

„...Eară *fiindcă* oare-carii, monachicescul chip întrebunțându-l cu fățarnicie și bisericile și *politiceștile lucruri* le turbură, încungurând cu nebagare de seamă prin cetăți și încă și mănăstiri meșteșugesc a-și face...”

monachii se supun deci la un control mai sever din partea episcopilor, monachilor li-se interzice a zidi de capul lor mănăstiri și se mai zice apoi:

„—și nici pe un rob să primească în mănăstire pentru a se face monach fără de voia stăpînului lui.”

Robii, *solavii* anticității nu puteau, conform acestui canon, să fie sustrași posesorului lor, a cărui avere erau de drept, dacă el nu se învoia. Monachii, făcînd totuși de acestea, turburau ordinea „politicească”, zice canonul.

Pilda aceasta ne permite a induce — cu multă îngăduire și fără a gândi se cuprinz aici și îngăduiri din partea dogmei — următorul principiu: „politicească” ordine nu se poate turbura prin servii lui Christ. Foarte bine. Să aplicăm acum principiul la cazul celor 3 memorandiști „reprobați” de sinodul arhidieceșan. Ce lege de stat, vom zice atunci, ce dispoziție „politicească” a interzis cetățenilor a face politică, pentru-ca un canon oare-care se poată fi invocat în contra lor? Este evident, că acel oare-care canon — pe care eu cu toată silința, de care sînt capabil, încă nu l'am putut descoperi — ar decreta violarea chiar a mai multor legi de stat, în care drepturile politice ale fiecărui cetățean sînt doar' lămurit formulate.

Să mă grăbesc însă!

Cu cât căutăm a înțelege mai profund, decît se pare că a făcut-o înalt-presfințitul Metropolit Dr. Miron Romanul, „spiritul”, *adeveratul* spirit al acestui complex de canoane și de *texte biblice*, pe care Pidalionul însuși le pune în legătură cu canoanele apostolești 6 și 81, cu atât mai mult îmi împrăjurări descoperim, care sînt cît cerul de pămînt departe de posibilitatea de a ne permite să construim v analogie a împrăjurărilor vizate în

noane, cu împrăjurările din cazul părintelui protopresbiter Nicolau Cristea ori cu ale dlor Dr. D. P. Barcianu și D. Comșa.

G. Bogdan-Duica.

MARTIRILOR din SEGHEdin și VAȚ...

Astăzi am primit earăși copii de pe adresele și telegramele trimise iubiților nostri martiri, din incidentul memorabile zile de 7 Maiu.

Așa din Seliște ni-a trimis Nicolae Muntean copia unei adrese, ce au trimis-o meseriași de acolo. „În numele alor 1300 Români din Boian” au trimis o adresă: Arion Mijea, Vasile Dirlasian, George Surdu, Manoil Radu, Nicolau Magarean, Ioan Magarean, Vasile Spătariu și Ioan Rusu. Din Bodești ni-se împărtășește copia unei adrese, iscălită în numele poporului de Nicolae Boșcan și Petru Popa; din Cușniș, (com. Bihorului) iscălită de Lazar Muțiu, Alexandru Pelle, Vasiliu Corbu și Petru Clonda; din părțile Iosășelului, subscrisă „în numele mai multora” din partea următorilor: Traian I. Magier, preot în Zeldiș-Saturu, Savu Dorca, învățător în Saturu, Petru Sierb preot, în Săcaș, Nicolae Magier, învățător în Vidra, Ioan Serac, preot în Feniș, doamna Ana Magier și domnișoara Silvia Magier.

Tinerimea universitară română din Cluj a trimis iubiților martiri din Seghedin și Vaț următoarea telegramă:

„Din incidentul zilei de 7 Maiu, vă felicităm!”

Damele române din Brașov, avînd în vedere că mulțumită liberalismului celui dela putere, nici deșelor nici scrișorilor nu le este asigurată trecerea la locul destinației, au hotărît să salute pe iubiții martiri din Seghedin și Vaț pe calea presei. Adresa lor către martiri este următoarea:

„Salutându-vă cu iubire, în ziua memorabilă de azi, ne reamintim cu bucurie deamna și înălțătore declarățiune ce ați făcut-o înaintea tribunului din Cluj, și vă dorim din suflet sănătate și inimă veselă, ca să puteți străbate cu neștrămutată bărbăție zilele de suferință ce vă mai stau înainte.”

„Damele române din Brașov.”

Amănunte asupra crizei.

Foile opoziționale maghiare spun, că Bánffy fără de cea mai rușinoasă umilire a țerii, nu poate sta în fruntea afacerilor publice. „Satisfacția”, după care s'a dus la Viena s'a mărginit la permisiunea de a ceti notele schimbate între el și ministrul de externe Kálnoky, din care reiese, că „știind a vorbit neadevăr”, deoarece, — cum spuse și contele Apponyi — Bánffy însuși a constatat, că a afirmat *ca fapt îndeplinit* ceea-ce era numai o *presupunere subiectivă* a lui.

Pe când Bánffy, drept satisfacție a primit permisiunea să se umilească a doua-oră, pe atunci Kálnoky, „care așa de adănc a vătămă pe ministrul-president al Ungariei, și în persoana lui țeara întreagă”, — a primit dela Maiestatea Sa Monarchul o scrisoare autografă, publicată și în ziarul oficios, prin care M. Sa Monarchul îi exprimă cea mai înaltă a Sa încredere. Autograful este de următorul cuprins:

Iubite Kálnoky!

Asigurându-Vă de cea mai mare încredere a Mea și recunoscînd cu grațitudine serviciile credincioase și încoronate cu succes, prestate Mie în decursul atîtor ani, continuarea cărora îmi este foarte prețioasă, — nu Mă simt îndemnat să Vă primesc cererea înaintată cu data de 2 Maiu, pentru absolvirea dela postul de ministru de externe.

Viena, 6 Maiu n. 1895.

Francisc Iosif.

Va să zică Bánffy numai mulțumit nu poate fi cu „satisfacția” primită. Autograful Maiestății Sale este un moment senzațional în afacerea Bánffy-Kálnoky și a cauzat consternație în toate cercurile politice. Nici cei mai răci și fericiți de pulsațiuni nervoase n'au putut sta nemicați față de distincția contelui Kálnoky. Unde este deci satisfacția dată lui Bánffy, când M. Sa a sancționat cu astfel de adresă de simpatie procedura Kálnoky?

Așa scriu foile opoziționale, ear' cele puse în serviciul guvernului și în primul rînd „Nemzet”, nu mai pot de slăvirea lui Bánffy, care „atît de eroicește a apărut vaza și demnitatea țerii.” Spun că Bánffy a primit deplină satisfacție când i-s'a dat permisiunea să constate, că el a grăit adevărul, când a vorbit despre consonanța perfectă între el și contele Kálnoky în afacerea Agliardi.

„Nemzet” dela 8 Maiu, sub titlul „Ce este în dosul afacerilor?” dă o adevărată năvală asupra foilor opoziționale, care nu înceată a reproba procedura lui Bánffy, și spune:

„Politica urmată de opoziție este o politică până la ridicul miopă. Înaintea acestei politici un singur țel există, aceea de a lovi în guvern și în partidul liberal. Astfel este foarte natural, că opoziția luptă în contra progresului în sens liberal al țerii, și în favorul celor-ce sînt inimicii dreptului public al statului maghiar.”

Ca să dovedească aceasta, scrie următoarele:

„Toți credincioșii progresului, modern și ai liberalismului, petrec cu cea mai vîdită atenție toate mișcările luptelor noastre și dreptate nouă ne dau. O dovadă frumoasă ne dă împrăjurarea, că toate foile și revistele engleze, germane și italiene, care în urma meritelor contelui Kálnoky au fost totdeauna pe partea lui, acum, când s'au convins, că acesta a venit în colisiune cu actuala direcție a politicii Ungariei, s'au alăturat la noi și au început să aperse și ei vaza ministrului-president Bánffy.”

Și ca să-i convingă pe opoziționali, că s'au aruncat în brațele reacționarismului, spune:

„Cât de puternic pășește în contra noastră reacțiunea întovărită cu clericalismul, arată împrăjurarea, că reacționarii și clericali austriaci în frunte cu baronul Dipauli, au vrut să intervină, ca să se răsbune cutezanța guvernului maghiar, manifestată prin observarea lui Bánffy, că nunțul a trecut peste cercul sau de ingerență. Ear' după-ce au renunțat la acest plan l'au pus pe prințul Lichtenstein să interpeleze în parlamentul austriac și să silească pe guvernul Austriei ca să dea satisfacție Curiei din Roma, atît pentru pășirea lui Bánffy cît și pentru vătămarea cuprinsă în depeșile lui Kálnoky. Aceasta dovedește în destul, că domnia acestia cît de mult ignorează dreptul public.”

Cu acestea vrea „Nemzet” să capaciteze opoziția. Și ca să arete popularitatea lui Bánffy, procedura căruia este aprobată de toți — credincioșii liberalismului, publică toate depeșile de felicitare, trimise lui Bánffy, care toate laolaltă dau considerabilă cifră de — 3...

Între aceste depeși, una este a dlui Dr. Wolf din Sibiu, care l'a salutat pe Bánffy cu următoarele ditirambe:

„Îmi iau voie să-mi exprim sincerile mele felicitări, pentru bărbătească și demnă de bărbat de stat pășire a Excelenței Voastre.”

În acestea am dat o iconă cît se poate de fidelă a ținutei, manifestată de presa maghiară în afacerea Bánffy-Kálnoky. Rămâne ca să dăm câteva știri, despre unele importante lucruri, care la tot cazul vor avea influențele lor asupra stadiului viitor în care va intra criza.

Încă în numărul de ieri am publicat după „Magyarország” o știre, care confirmă hotărît afirmațiile lansate prin foile din Viena, că nunțul va rămâne la postul său și mai departe. Anume se spune, că contele Kálnoky a făcut o vizită la nunțul Agliardi. I-a declarat, că regretă incidentul și că guvernul austro-ungar nu va face la Roma nici o reclamație diplomatică. Nunțul s'a mulțumit cu această declarație și a spus, că el și Roma prin aceasta închid incidentul.

Dacă știrea aceasta este basată, atunci Agliardi a primit satisfacția cuvenită.

„Corriere della Sera” publică o corespondență din Viena, în care se zice:

„Nunțul Agliardi a declarat, că el s'a purtat în modul cel mai corect și cuvințios cu poziția sa, și n'a dat ansă în întreaga s'a călătorie prin Ungaria, la nici o bănuială, că el ar fi săvîrșit aceea cu ce l'a învinuit Bánffy. Pe acest din urmă nunțul l'au scusă cu aeea, că fiind protestant n'a știut face deosebirea esențială ce există între nunțul papal și între un alt plenipotențiar al unui stat străin. Comunicatul din „Politische Correspondenz” este justificarea procedurii sale și deci declară că incidentul nu l'a sguduit de

loc poziția sa, ci din contră a întărit-o mai mult.”

Un singur lucru mai este pe care îl așteaptă cu toții plini de nerăbdare și curiositate: ce va face contele Kálnoky relativ la demersurile la Curia dela Roma. În legătură cu întrebarea aceasta se anunță, că baronul Josika, ministrul a latere al Maiestății Sale a plecat la Pola, după-ce mai înainte a asistat la consiliu de ministri, ținut în sala parlamentului maghiar, la care au participat ministrii: Bánffy, Fehérváry, Perczel și Wlassich, precum și exministrii: Wekerle, Csáky și Szilágyi.

Revista politică.

(Din țeara lui Milan). Telegrama publicată ieri privitor la stările din Sărbia, nu nu e de loc surprinzătoare, căci acolo sînt posibile toate surprinderile, sau mai bine zis săriturile, cîtă vreme Milan e dătător de ton și stăpîn absolut. Eată ultimele lucrări ale Scupștinei închise ieri.

În ședința dela 6 Maiu Scupștina a votat o lege, prin care se suprimă legea despre judecătoria de instrucție și agendele lor sînt transpuse organele poliției. Care țeară se mai poate compara cu Sărbia în această privință? Este una și tocmă vecină a ei, unde această procedură se practică și fără lege codificată față cu acele naționalități, care nu se țin de „elementul singur alcătuitor de stat”.

Scupștina a mai votat o lege, prin care părinții și rudeniile în linie directă ale regelui se pun în aceeași măsură sub ocrotire ca și regele însuși.

În ședința dela 7 Maiu guvernul a adus o propunere, prin care acordă lui Milan 350.000 franci apanagiu anual, propunere primită „unanim și cu mare entuziasm”. Și pentru regina Natalia era propus votarea unui apanagiu anual de 500.000 franci, dar' ea a refuzat hotărît, ceea-ce supără mult pe Milan, deoarece-ce își făcea planuri, că el soțul reginei va încasa ambele sume.

Despre ceea-ce ne-a transmis ieri telegraful după „N. Fr. Presse”, corespondentul acestui ziar se bazează pe următoarele fapte și simptome:

În ultimele zile unii radicali, așa ziși „ai Curții”, întreprindeau raporturi foarte strînse cu regele. Pentru primirea reginei Natalia, care are să sosească la 10 Maiu n. în Belgrad, partidul radical pregătește niște ovațiuni grandioase. Scopul de căpetenie al actualiei Scupștine era votarea împrumutului de 98 milioane de franci, prin care erau să se stingă mai multe alte împrumuturi și „avansuri” date guvernului dela diferite bănci din țeară și străintate. Condițiile împrumutului erau peste măsură de grele, aproape ca la un bancrutar. Progresiștii, cel mai slugarnic partid (mai bine zis grupuleț microscopic față cu radicalii) către Milan, puteau veni la putere dacă votau împrumutul; dar' nu s'au putut hotărî a arunca țeara în deplină robie economică, căci cu drept cuvînt se temeau, că domniilor nu va dăinui mult, ci trebuiau să vină radicalii, care apoi de sigur trăgeau la răspundere pe progresiști și acestia nu scăpau de pedeapsa gravă. Așadar' progresiștii de frică n'au votat împrumutul. Casele de stat sînt însă goale de tot, funcționari și soldați nu primesc leafă, ear' în Iulie vine scadența cuponului, de unde scoate parale? Împrumutul deci e în ori-ce caz necesar, dar' numai un partid tare și popular cum este cel radical poate să iee asupra-și răspunderea față cu națiunea; și unii astfel de partid nici bancherii nu l'ar pune așa condiții grele.

De aceea regele se apropie de radicalii cari au după spatele lor cel puțin 95% a locuitorilor Sărbiei.

Pentru moment cea mai mare greutate politică este, că nu se poate găsi urmaș la postul de ministru de finanțe, deoarece-ce progresiștii nu voese să intre în minister. Aceasta împrăjurare poate duce la demisia întreg cabinetului, pentru a face loc unui minister compus din radicali.

(Pace în Asia). Când trei șoimi voesc să pună la rezon pe o vrabie, fie chiar îndrăznești în întreprinderile sale, ce-l rămâne acesteia să facă: să se bată cu ei invocînd dreptul său dat de Dumnezeu, ori să se supună? Toemai în astfel de pozițiune se află Japonia față cu protestul celor trei mari puteri, reprezentînd „Europa”, contra contractului de pace încheiat între învingătorul și învinsul. N'avea încă! A consimțit deja să se șteargă din contract punctul prin care China cedează Japoniei peninsula Liao-Tung, cu vestitul Port-Arthur. Nu-i vorbă, ori-cine își dă osteneala a vedea pe charta Asiei ce poziție strategică admirabilă din toate punctele de vedere are această bucată de pămînt cu portul ei, va pricepe că avînd-o în posesiune, Japonia domina pe deplin coastele întreg imperiului Chinei și se

putea arunca la ori-ce moment cu mare ușurătate asupra ei; scurt Japonia s'ar fi făcut stăpîn peste imperiul ceresc. Aici dar' vedea „Europa” interesele sale amenințate, anume Rusia mai mult interese politice, ear' celelalte state interese economice.

Ca despăgubire pentru Liao-Tung, contribuția militară ce l-o va plăti China, se va spori cu 10 lire șterling, cam 120 milioane florini; ear' pe deasupra fi vor fi păstrate și simpatțiile Europei.

Cu privilegiul acestei arangeri pacifice, „Figaro” își aduce aminte de răboiul pruso-francez regretînd că Germania n'a procedat așa după victoriile cîștigate în 1871, precum face Japonia azi. Dacă nu se întempla anexarea Elsasiei-Lotaringhiei, situația internațională ar fi azi alta. Anexa a fost, zice ziarul francez, o crimă socială europeană. Resultatul actualiei mergeri laolaltă a celor trei puteri va fi, că situația politică și morală a Franței la sîrbările din Kiel va fi mai puțin apăsătoare.

(O nouă victorie a antisemiților din Viena). La 7 Maiu au loc alegerile deputatului în Reichsrath, în cercul al III-lea, așa zisă Landstrasse, al Vienei, în locul decedatului baron Sommaruga. Erau patru candidați: al german-liberalilor, Lenz, mare proprietar; al antisemiților Steiner, birtag; al Cehilor vienezi, Dr. Engel, și candidat socialist, Ovreiul Iacob Neuman. Resultatul alegerii este o mare victorie a antisemiților: candidatul lor Steiner a fost ales cu 3654 voturi, pe când protegiatul bancherimii ovreiești n'a cîmpătat decît 1569 voturi; candidatul Cehilor, pus de ei numai să afle cam de câte voturi dispun, a întrunit 174 glasuri și cel socialist 151.

Spre a ne face idee despre rapidul progres al curentului antisemitic vom adăuga și cifrele obținute la penultima alegere din 1891, când învinsese baronul Sommaruga (german-liberal) cu 2815 voturi din 5999; atunci n'aveau antisemiții în Landstrasse decît 2298 alegători partisaui: așadar' antisemiții au cîștigat 1356 voturi; ear' germani-liberali au pierdut 1246.

Candidatul Cehilor avea atunci 84 voturi, ear' cel socialist numai 36.

Și la alegerea dela 7 Maiu au hotărît rezultatul funcționarii de stat. Resultatul acesta își are influența sa și asupra rezultatului alegerilor în delegațiuni din provincia Austriei-de-jos. Deja în anul trecut situația era cît pe aci, că această provincie să fie reprezentată în delegațiuni numai prin antisemiți.

Nu mai în urma morții deputatului Muth majoritatea a rămas în mâinile germano-liberalilor; acum însă cu învingerea dela Landstrasse majoritatea deputaților Austriei-de-jos va fi compusă din antisemiți. Căci dacă li-se alipește deputatul sincer democrat Pernersdorfer, care în totdeauna votează contra germanilor-liberali, deși nu e antisemit, vor avea 19 deputați, ear' germani-liberalii, chiar dacă va vota cu ei Kronawetter, vor avea numai 18. Și astfel ar pute lesne ajunge din Austria-de-jos în delegațiuni numai deputați antisemiți.

O demascare senzațională.

(Urmare.)

În față-ne avem Memoriul delegațiunii Românilor macedoneni dela Constantinopol, care avea misiunea ca să solicite pe lângă Poarta otomană și patriarhie un șef al bisericii macedo-române. Acest Memoriu adresat cercurilor competente de aici, e un corpus delictu al mistificărilor sale, e biciul prin care se stigmatizează cinismul și corupția sa, e trăsnetul moral, prin care această încarnare a răului se cufundă până în adîncul pămîntului.

Faptele sale antipatriotice și neumane care dovedesc o stare patologică anormală l'au atras ura și oprobiul tuturor; Tureii de o treaptă înaltă îl califică de „pisadem”, „edepsăz” (mîr v. miserabil, cuvinte autentice), ear' poporul macedo-român îl consideră ca un spectru, și inspectoratul lui, ca o epocă de rușine și ingenuchiare, de anarhie și miserie.

Acum deci, când e în primejdie să-i scape pe veci budgetul, care l'a servit ca o sursă nesecată pentru potolirea nesați-oaselor sale pofte, nu e de mirare că și-a pus în mișcare toate resorturile, tot iadul de uneltiri, pe care el cu complicității se au știut să le aibă la dispozițiune; și ce este mai mult, și-a sacrificat chiar timpul prețios pe care îl consacra orgiilor sale sardanapalice la Constantinopol, spre a veni în mijlocul nostru ca fruntăș al Românilor macedoneni, dar' în realitate cu diabolica intențiune de a mijloci pentru înlăturarea Eforiei, și a pune din nou mîna pe budget spre a pute face față trebuințelor fastului și desfrului său, care ne-a costat până acum milioane. Să

[illegible]

Institutul Tipografic in Sibiu

Strada Macelarilor Nr. 21.

Biblioteca populara a „TRIBUNEI”.

1. **Pădureanca.** Novela de Ios Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.

2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.

3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

4. **Piperaș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

5. **Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.

6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.

7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

8. **Colăcărul.** Obiceiurile țerailor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.

9. **Filica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.

10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.

11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

12. **Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

13. **Blăstăm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

14. **Junica** de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.

15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.

16. **Din bătrâni.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

19. **Cenușotoa.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

20. **Un petitor îndărătnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

21. **Prietenul meu Vântură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

24. **Strigoica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.

25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.

26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.

28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.

29. **Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.

31. **Nuscul împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.

32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.

33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.

34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.

35. **Un idil în Rogeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.

38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.

39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.

40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.

41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.

42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.

43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

44. **Rusalin pécurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișoni. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.

45. **Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de J. L. Caragiu. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

46. **Clara Milcoi.** Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 90 l.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Color-ee cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

„FAGETANA”,

INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII, CA SOCIETATE PE ACȚIUNI
în Facset (Banat)

acoardă după depuneri spre fructificare de ori-ce sumă

6% interese

la an, solvind institutul contribuțiunea după interesele capitalisate și ridicate.

Depuneri și ridicări se pot efectui și prin postă.

Direcțiunea.

[1504] 3—

„Cumpără dela faur, nu dela cârpaciul!”

zice un proverb vechiu.

Aceasta cu drept cuvânt pot a o referi la stabilimentul meu, căci numai un astfel de mare comerț, cum e al meu, are mari cantități de mărfuri pe comptant și alte avantaje, spese ieftine, care în fine sînt în favorul cumpărătorului.

Mostre minunate se trimit la mușterii privați gratis și franco.

Cărți și mostre, ca cum n'au mai fost până acum, pentru croitorii se trimit nefrancate.

Stofe pentru haine.

Peruvian și Dosking pentru înaltul cler, stofe după prescripțiunile regulamentului pentru uniforme funcționarilor c. r. și pentru veterani, pompieri, gimnastici, livree, loden, stofe pentru billard, trăsuri, mese de joc impenetrabile, pentru jachete de vânători, stofe de spălat, platuri de călătorie dela fl. 4 până la 14 fl. etc.

Accesorii pentru croitorii (precum căptușeală de mâneci, nasturi, ace, ață etc.)

Mărfuri de lână, curată, trainice, bune, nu ca sdrențe ieftine, care nu fac nici cât prețul pentru croitor, recomandă

Joh. Stikarofsky,

Brünn (Manchesterul Austriei).

Fabrica cea mai mare de stofe în valoare de 1/2 milion florini.

Trimitte numai cu rambursă.

Păziți! Agenți și haurieri au obiceiul a vinde proastele lor de mărfuri sub numirea de Marfa Stikarofsky. Pentru a preîntîmpina rătăcirile onor. public aduc la cunoștință, că la acest soi de oameni eu nu vînd marfă cu nici o condiție.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Maiu 1895.

Budapesta—Predeal									
Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
10.—	8.06	3.15	5.45	2.15	pl. Viena . . . sos.	3.—	1.55	1.55	7.20
8.30	2.15		9.15	6.52	pl. Budapesta . . .	5.45	7.25	7.—	1.50
11.21	4.16		9.02	11.12	Szolnok . . .	2.29	5.23	3.37	11.44
1.33	5.48		11.33	12.48	P. Ladány . . .	12.05	3.46	1.19	10.03
3.42	7.08		1.48	2.12	sos. Oradea-mare . . .		2.26	11.04	8.43
3.58	7.15		2.06	2.20	pl. Mező-Telegh . . .		2.19	10.44	8.88
4.38	7.43		3.03	2.50	pl. Rév . . .		1.52	10.07	8.11
5.50	8.18		3.45	3.26	Bratca . . .		1.26	9.30	7.46
5.43		Tren mixt	4.06		Clucia . . .			9.10	
6.32	9.07	2.52	4.58	4.17	Ciucia . . .	5.40	12.47	8.32	7.08
7.16	9.37	3.51	5.32	4.50	Huiedin . . .	4.52	12.17	7.54	6.39
8.07		5.05	6.24		Ghirbău . . .	2.55		6.14	
8.34	10.37	6.14	6.59	5.55	sos. Clej . . .	2.—	11.01	6.14	5.25
8.49	11.10		8.40	6.11	pl. Apahida . . .		10.45	5.45	4.48
9.06	11.32		9.08	6.27	Ghirbău . . .			5.18	4.25
10.12	12.50		10.40	7.27	Cucerdea . . .		9.24	3.63	3.—
10.40	1.25		11.25	7.50	Uioara . . .		8.54	3.06	2.20
10.59	1.43		11.54		Vintul-de-sus . . .			2.48	2.—
11.07	1.52		12.04		Aud . . .			2.40	1.51
11.31	2.18		12.34	8.17	Teiuș . . .		8.23	2.11	1.23
11.48	2.40		1.—	8.38	sos. Teiuș . . .		8.06	1.45	12.54
12.25			1.40	8.38	pl. Crăciunel . . .		7.59	1.10	
12.52			2.17		Blaj . . .			12.39	2.24
1.06			2.35	9.09	Micăsasa . . .		7.30	12.24	2.70
1.37			3.14		Copsa-mică . . .			11.48	1.88
1.52			3.34	9.42	Medias . . .		6.56	11.29	1.18
2.13			3.49	9.44	Elisabetopol . . .		6.54	11.14	1.01
2.32			4.11	9.59	Sighișoara . . .		6.41	10.55	12.46
3.04			4.48	10.22	Hașfalău . . .		6.20	10.21	12.16
3.40			5.27	10.51	Homorod . . .			5.58	9.42
4.03			6.10	11.12	Agostonfalva . . .			5.38	9.13
5.34			7.50	12.26	Apahida . . .			4.27	7.45
6.12			8.30	12.58	Feldioara . . .			3.53	7.02
6.41			9.08	1.15	Teiuș . . .			3.87	6.66
7.16		Tren accelerat	9.38	1.24	pl. Brașov . . .			3.16	5.58
8.—			10.25	2.09	sos. Brașov . . .			2.45	5.08
					pl. Timiș . . .			2.18	
					pl. Predeal . . .			1.42	
					pl. București . . .			1.12	
								8.35	3.15

Budapesta, gara de vest — Rușava — Verceroava									
Orient. Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Orient. Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane
8.36	11.—	9.—	9.35	4.—	pl. Viena . . . sos.	5.50		7.20	7.07
Vineri					pl. Budapesta . . .	6.30	10.10	2.10	1.25
1.30	8.30	2.30	7.25	10.25	sos. Czegled . . .	4.19	8.10	12.11	12.11
10.30	3.46	9.52	11.40	10.30	pl. Seghadin . . .	4.09	7.58	12.06	
4.43	1.47	5.53	1.32	1.50	sos. Timișoara . . .	12.56	4.55	10.57	10.—
4.49	2.09	5.59	2.15		pl. Topoloveț . . .	12.33	9.25	10.51	9.53
6.3	5.31	8.02	5.49		Lugoș . . .			9.01	7.50
					Caransebeș . . .	8.09	7.14	8.55	7.42
					Teregoava . . .	7.—	6.03		6.56
					Mehadia . . .	6.24	5.20		6.28
					Băile-Herculane . . .	12.15	4.15	5.39	
					Toplet . . .	4.11		4.40	
					pl. Rușava . . .	2.50		4.40	3.21
					Verceroava . . .	2.21		3.50	2.19
					București . . .	2.—		3.40	2.10
						12.59		7.—	5.00
						12.50		Dumin.	
						11.25			

Budapesta—Arad—Teleș									
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren mixt
					pl. Viena . . . sos.				
					pl. Budapesta . . .				
					Szolnok . . .				
					sos. Arad . . .				
					pl. Glogovaț . . .				
					Győrök . . .				
					Paaliș . . .				
					Rada-Lipova . . .				
					Conop . . .				
					Bérvava . . .				
					Soborșin . . .				
					Zam . . .				
					Gurasada . . .				
					Ila . . .				
					Branicica . . .				
					Deva . . .				
					Simeria (Piski) . . .				
					Orăștie . . .				
					Jibot . . .				
					Vintul-de-jos . . .				
					Alba-Iulia . . .				
					sos. Teiuș . . .				

Copsa-mică—Sibiu—Avrig—Făgăraș									
2.20	4.45	11.34	7.10	pl. Copsa-mică sos.	9.84	3.39	6.21	12.35	
3.57	6.35	1.03	8.50	Oena . . .	8.11	2.01	5.11	11.01	
4.19	7.01	1.25	9.15	sos. Sibiu . . .	7.44	1.81	4.49	10.39	
4.36		1.46		pl. Sibiu . . .	7.28				
6.16		3.31		Avrig . . .	6.02				
8.42		6.03		sos. Făgăraș . . .	3.25				

Cucerdea—Oșorhei—Reghin-săs.									
2.2	8.10	3.11	8.50	pl. Cucerdea sos.	7.41	2.36	8.31	1.18	
3.14	8.51	3.52	9.49	Luceaf . . .	7.08	1.55	7.43	12.32	
5.07	10.27	5.26	11.11	sos. Oșorhei . . .	5.34				
5.40	10.42	5.36		pl. Oșorhei . . .					
19	12.21	7.19		sos. Reghin-săs. pl.					

Ghirif—Turda									
7.33	11.—	4.—	10.19	Ghirif . . .	5.10	10.30	3.30	9.12	
7.53	11.20	4.20	10.39	Turda . . .	4.50	10.10	3.10	8.52	

Sighișoara—Odorhei									
		3.22	11.08	Sighișoara . . .	9.51	5.32			
		6.20	1.59	Odorhei . . .	7.15	3.—			

Simeria (Piski)—Petroșeni—Lupeni									
6.10	11.27	4.20	11.—	pl. Simeria . . . sos.	4.25	10.33	3.24	8.23	
7.31	12.48	6.03	12.49	Hățeg . . .	2.53	9.05	2.03	7.34	
9.55	3.40	9.05	4.30	sos. Petroșeni . . .	12.—	6.10	11.25	5.25	
10.20	4.05		5.15	pl. Vulcan . . .	8.38		9.48	4.54	
11.3	5.10		6.2	sos. Lupeni . . .	7.41		8.57	3.56	
11.55	5.30		6.4		7.15		8.25	3.31	

Simeria (Piski)—Hunedoara									
6.15	11.35	4.25	10.23	pl. Simeria . . .	4.50	10.25	3.10	8.34	
6.38	11.54	4.48	10.46	Cerna . . .	4.34	10.05	2.54	8.14	
7.18	12.20	5.23	11.12	Hunedoara . . .	4.10	9.38	2.30	7.45	

Brașov—Zernesoi									
	8.35	4.55	9.15	Brașov . . .	7.36	1.29	8.31		
	10.25	6.36	10.35	Zernesoi . . .	6.06	12.05	7.20		

Brașov—Chezdi—Oșorhei									
	5.20	8.50	3.05	pl. Brașov . . . sos.	8.20	1.46	7.12		
	5.53	9.33	3.48	Prejmer . . .	7.42	1.16	6.34		
	6.45	10.49	5.14	Sept-S-Georgiu . . .	6.36	12.25	5.28		
	8.08	12.47	7.08	Covasna . . .	4.55	11.03	3.43		
	9.45	1.37	7.54	sos. Kezdi-Oșorh. . .	4.—	10.25	2.37		

Arad—Timișoara									
	6.20	11.30	5.—	Arad . . .	10.43	3.44	10.55		
	7.03	12.47	6.14	Vinga . . .	9.42	2.40	10.11		
	8.01	2.05	7.39	Timișoara . . .	8.20	1.12	9.10		

Murăș-Ludoș—Bistrița									
	4.—	9.10	4.20	Murăș-Ludoș . . .	6.46	7.21			
	6.48	12.41		Tagu-Budatelic . . .		4.50	9.50		
	9.59	4.55		Bistrița . . .		1.16	5.55		

Sibiu—Cisnădie									
	5.30	1.36	7.40	Sibiu . . .	7.10	3.16			
	6.06	2.12	8.16	Cisnădie . . .	6.36	2.4			

Nota: Oarele însemnate în stângă stațiilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. Numeri înscuși cu linii groase însemnă oare de noapte.